

39 - 154a

1665. Περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ φεουδάρχου Ἰακώβου Μπαρότζη, ἐν Νάξῳ,

ἐν 146, σ. 13 - 14. Πρβλ. καὶ 27, τ. Γ', σ. 295.

«Τὸ ἄνω λεγόμενον χωριὸν (Φιλώτι) ἔχει μίαν ἐκκλησίαν, τὴν λέσιν ἢ Παναγιά, καὶ εἰς τὰ τριγυροτρίγυρά της ἡ ἁγία Παρασκευὴ καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης καὶ ὁ ἅγιος Θόδωρος, τὴν ὁποία δὲν τὴν (ὁ)ρίζει κανένας μητροπολίτης μηδὲ ἀπὸ τοῦ χωριοῦ τσ' ἀνθρώπους, μόνο ὁ ἄρχος τοῦ χωριοῦ ὁποῦ βάνει καὶ ἐβγάνει παπᾶ ὅποιο τοῦ φανῆ ἐκεινοῦ. Καὶ οἱ ἄνωθεν ἄνθρωποι τοῦ χωριοῦ δὲν ἐμποροῦσι ποτὲ μίτε νὰ κτίσουν σπίτια, μηδὲ νὰ παρεβγάλουν σπίτια, μηδὲ νὰ γυρίσουν πόρτα καὶ παραθύρι ἀπὸ ἄλλη μεριά τῷ σπιτιῷ τως, μόνο νὰ παίρουν θέλημα τοῦ ἀφεντότοπου ὁποῦ θέλει ὁρίζει τὸ αὐτὸ χωριὸν καὶ τὸν τόπο. Καὶ ὅλα τὰ σπίτια πληρώνουσι πᾶσα χρόνον ἀπὸ ἐκπαλαι τέλος. Καὶ κάποια πράγματα χωράφια καὶ ἀμπέλια, προεγάρδια λεύτερα πληρώνουσι κάθε χρόνον τέλος ὄρνιθες, πετεινόπουλα, καπόνια, σολδία, πέπυρα καὶ ἄλλα πράγματα, ... καὶ πάλιν τὴν σήμερον ὅταν χτίση τίνας κανένα σπίτι ἔρχεται καὶ εὐρίσκει τὸν ἄρχον τοῦ χωριοῦ καὶ συμβιβάζονται πόσον τοῦ δώνει διὰ τὸ θέλημα ὁποῦ θὲ νὰ πάρη καὶ ἔστερα τοῦ βάνει ὁ ἀφεντότοπος τὸ τέλος τοῦ σπιτιοῦ ἐκεινοῦ ὁποῦ θέλει κτίσει ὅτι τοῦ φανῆ κατὰ τὰ σπίτια ὁποῦ θέλει τοῦ δώσει θέλημα νὰ κτίση. Καὶ ὅσα σπίτια καὶ πράγματα δὲν θέλου δώνει τὸ τέλος τως, εἶναι εἰς τὸ χέρι τοῦ ἄρχου νὰ τὰ πάρη, νὰ τὰ πωλήσῃ, νὰ τὰ χαρίσῃ, νὰ τὰ χαλάσῃ, νὰ τὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται. Καθὼς καὶ ὅσα χωράφια καὶ ἀμπέλια ἐντριτεμμένα καὶ μισάρικα δὲν θέλου τὰ κάνουμε καλὰ καὶ θέλουσι τὰ ἀφήσει νὰ χερσέψουν καὶ ὁ ἄρχος δὲν παίρνει ἐντριτεία ἔχει καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ ἐξουσία ὁ ἄνωθεν ἄρχος νὰ τὰ κάνῃ ὡς θέλει, καθὼς γράφομεν».

40 - 155β

1665. Ἀπόφασις ἀρχιεπισκόπου Σίφνου καὶ Μυκόνου, ἀπὸ 2 Αὐγούστου, περὶ ἀκυρώσεως προικοσυμφώνου,

ἐν 56a, σ. 74 - 75.

(Ἀκυροῦται προικοσύμφωνον λόγῳ ἀχαριστίας τοῦ προικολήπτου, ἀρνούμενου νὰ καταβάλῃ τὰ λύτρα ἐξαγορᾶς τοῦ κυρίου τῶν προικοδοτηθέντων, αἰχμαλωτισθέντος «ἀπὸ γαλιόττες τούρκικες»).

41 - 186a

1671. Ἀβαντάριον τῆς Νάξου, ἐνώπιον νοταρίου,

ἐν 58a, σ. 79 - 81.

«... Ἀβαντάριο, ὁποῦ τὴν σήμερον κάνει ὁ μισὲρ Τ. Β. μὲ τὴν συμβίαν του τὴν κερὰ Τ. πρὸς τὴν θυγατέραν τος τὴν κερὰ Κ. εἰς τὰ ὅσα τὴν πουροδο-
 τίζουν... ἔπειτα διὰ πουρκὶ καὶ εἰς ὄνομα προίκας τῆς δόνομεν... ἀκόμη
 τὸ ἐργαστήρι, ὁποῦ ἔχω εἰς τὴν... ὡς καθὼς εὐρίσκεται μαζὶ μὲ τὰ μέσα, τὸ
 ὁποῖον νὰ το ἔχομεν μαζὶ ἕως φόρους ζωῆς μου, καὶ ἀποθανόντος μου, νὰ
 εἶναι ὅλο ἐδικόν της... ἀκόμη... Ἀπὸ δὲ τὸ ἕτερον μέρος τὰ ὅσα πουροδο-
 δοτίζω ἐγὼ ὁ παπὰ Γ. Μ. μὲ τὴν πρεσβυτέραν μου πρὸς τὸν υἱόν μας τὸν Μ...
 Κάνωμεν καὶ κοντετζιόναις τῶν ἄνωθὲν μας παιδιῶ, ἀνίσως καὶ κάμου παιδία
 ἐκ τῆς σαρκός τος, νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ πράματα τῶν παιδιῶ τος· εἰ δὲ καὶ ἐθέλαν
 ἀποθάνει ἄτεκνοι... νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλεῖο πρόσιμους ἐδικούς· πάλι
 καὶ ἐθέλαν κάμου παιδία καὶ ἐθέλαν ἀποθάνουν νὰ εἶναι τὰ αὐτὰ πράματα
 πάλι εἰς τοὺς πρόσιμους ἐδικούς. Βάνομεν καὶ ἀντιλογία τῆς ἀφεντείας εἰς τὸ
 μέσον μας ρεάλια 200, ὁ ἀντιλογήσας νὰ ζημιώνεται καὶ πληρώνοντας τὴν
 πέ(ν)αν καὶ μὴ πληρώνοντας, τὸ παρὸν νὰ εἶναι βέβαιον καὶ ἀχάλαστον...».

42 - 187a

1672. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου, ἀπὸ 2 Μαΐου, περὶ
 ἀπαιτήσεως δανείου,

ἐν 56α, σ. 83 - 84.

(Ὁ ἐνάγων δανειστής ζητεῖ νὰ λάβῃ, κατὰ κυριότητα ὠρισμένον ἀκίνητον
 τῆς ὀφειλέτιδος ἐναγομένης. Διὰ τῆς ἀποφάσεως γίνεται τοῦτο δεκτὸν καὶ
 διατάσσεται νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία τοῦ ἀκινήτου καὶ ἐὰν μὲν ἡ ἀξία ἦτο μεγαλυ-
 τέρα τοῦ δανείου, νὰ πληρώνῃ ὁ δανειστής τὴν διαφορὰν, ἐὰν δὲ ἡ ἀξία ἦτο
 μικρότερα, νὰ παραμένῃ ἡ ἐναγομένη ὀφειλέτις τοῦ ὑπολοίπου).

43 - 189a

1673. Ἀπόφασις τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Παναγιωτάκη Νικου-
 σίου, δι' ἐπιτρόπων, ἐν Μυκόνῳ, ἀπὸ 14 Ἰουλίου, περὶ
 ἀποδόσεως προικός,

ἐν 56α, σ. 87 - 89.

(Ἡ ἐναγομένη εἶχε συστήσει προῖκα εἰς τὴν θυγατέρα της διὰ τὸν μετὰ
 τοῦ ἐνάγοντος γάμον της. Τὸ προικοσύμφωνον ἦτο «διπλοκοντετζιναρισμένο»
 κατὰ τὰ «κοσουέτα τοῦ παρόντος νησίου», δηλ. περιεῖχε τὸν διπλοῦν ὄρον,
 ὅτι ἐὰν ὁ γάμος ἀποβῇ ἄνευ τέκνων, ἢ καὶ ἂν γεννηθῇ τέκνον, ἀλλὰ καὶ τοῦτο
 ἀποθάνῃ ἄνευ κατιόντων, ἔστω καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ γονέως, ἡ προῖξ
 νὰ περιέρχεται εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς γραμμῆς, ἐξ ἧς ἡ προῖξ,
 οὐχὶ δὲ εἰς τὸν ἐπιζῶντα σύζυγον. Ὁ τελευταῖος λαμβάνει καὶ μικρὸν χρη-
 ματικὸν ποσόν, συμφώνως πρὸς τὸ προικοσύμφωνον, «ψυχικόν»).

